सर्गः १० तस्योदये चतुर्म्मूर्त्तेः पौलस्त्यचकितेश्वराः। विरजस्कैर्नभस्वद्भिर्दिश उच्छ्वसिता इव ॥ ७३ ॥ कृशानुरपधूमत्वात्प्रसन्नत्वाद्दिवाकरः। रक्षोविप्रकृता वास्तामपविद्धशुचाविव ॥ ७४ ॥ दशाननकिरीटेभ्यस्तत्क्षणं राक्षसश्रियः। मणिव्याजेन पर्य्यस्ताः पृथिव्यामश्रुबिन्दवः ॥ ७५ ॥

तस्येति। रामादिभेदेन चतस्रो मूर्त्तयो रूपाणि यस्य तस्य विष्णोरुदये जन्मनि सति दिशः पूर्व्वाद्या विरजस्कैर्धूलिरहितैर्नभस्वद्भिर्व्वायुभिरुच्छ्वसिता उच्छ्वासवत्य इवाभूवन् किं० दिशः पौलस्त्याद्रावणाच्चकिता भीता ईश्वरा नाथा इन्द्रादयो यासां ताः चतुर्भी रूपैश्चतुरो दिगीशान् भगवान् रक्षिष्यतीति सन्तोषेण दिशामुच्छ्वासवातादिव वाता जाता इति भावः ॥ ७३ ॥ कृशानुरिति। कृशानुरग्निरपधूमत्वाद्गतधूमत्वाद्दिवाकरः सूर्य्यः प्रसन्नत्वान्निर्म्मलत्वादपविद्धशुचौ गतशोकाविव आस्तां किं० अग्निसूर्य्यौ रक्षसा रावणेन विप्रकृतौ पीडितौ ॥ ७४ ॥ दशाननेति। तत्क्षणं तस्मिन् क्षणे दशाननस्य रावणस्य किरीटेभ्यो मुकुटेभ्यो मणीनां व्याजेन मिषेण राक्षसानां श्रियो लक्ष्म्या अश्रूणां बिन्दवः पृथिव्यां पर्य्यस्ताः पतिताः रामोदये सति तद्वधस्य रावणस्य मुकुटमणिभ्रंशलक्षणं दुर्निमित्तमभूदित्यर्थः ॥ ७५ ॥